U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Petra Mikeše v právní věci žalobce: **J. Š.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2018, č. j. 34 A 4/2018 - 24,

takto:

I. Žádost žalobce o prodloužení lhůty stanovené usnesením ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 11, **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 24. 5. 2017, č. j. MPSV-2017/109031-921, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Brně, ze dne 28. 3. 2017, č. j. 5472/2017/KUR, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o prodloužení lhůty k seznámení s podklady rozhodnutí (týkajícími se žádosti žalobce o doplatek na bydlení).

[2] Krajský soud žalobu označil za nepřípustnou a odmítl ji podle § 46 odst. 1 psím. d) s. ř. s. Dospěl totiž k závěru, že žaloba směřuje proti rozhodnutí, kterým správní orgán pouze upravil vedení správního řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.].

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a § 35 odst. 9 s. ř. s.

[4] Usnesením ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 11, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a vyzval jej, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení usnesení buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, neboť podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být

stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] V reakci na uvedené usnesení stěžovatel podáním ze dne 29. 5. 2018 požádal o prodloužení lhůty ze zdravotních důvodů k prokázání splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud dané žádosti vyhověl; usnesením ze dne 11. 6. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 15, rozhodl o prodloužení lhůty o jeden týden ode dne doručení usnesení.

[6] Dne 19. 6. 2018 byla Nejvyššímu správnímu doručena další (opakovaná) žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k doložení splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. V ní stěžovatel uvedl, že o opakované prodloužení lhůty žádá ze zdravotních důvodů. Současně opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

[7] Opakované žádosti o prodloužení lhůty soud nevyhověl (výrok I). Stěžovatel v žádosti totiž pouze obecně uvedl, že o prodloužení lhůty žádá ze zdravotních důvodů. Tyto důvody však nijak nekonkretizoval a neosvědčil. Stěžovatel neuvedl a nedoložil, jaké konkrétní zdravotní důvody mu brání ve splnění podmínky uvedené v § 105 odst. 2 s. ř. s., tak aby soud mohl posoudit, zda se jedná o relevantní důvody. Nutno dodat, že stěžovatel měl dostatečný prostor ke splnění uvedené podmínky. Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doložení podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s., mu bylo doručeno již dne 21. 5. 2018.

[8] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel v rámci lhůty stanovené usnesením ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 11, ani v rámci jejího prodloužení stanoveného usnesením ze dne 11. 6. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 15, nedoložil soudu, že by byl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, případně že on či jeho zaměstnanec nebo člen má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud výrokem II tohoto usnesení kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že podaná kasační stížnost zjevně nemohla být úspěšná, neboť z žaloby stěžovatele v projednávané věci je *prima facie* zřejmé, že směřuje proti aktu vyloučenému ze soudního přezkumu, což muselo být stěžovateli z předchozích jemu adresovaných rozhodnutí zdejšího soudu zřejmé (podrobně viz usnesení ze dne 16. 5. 2018, č. j. 7 As 165/2018 - 11).

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 28. června 2018

pokračování

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu